

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

בגזר הדין אזכרתי עניינים בריאותיים אישיים של הנאשם לכן אני אוסר כל פרט שעלול להביא לזיהוי, נוסח זה מותר בפרסום.

מבוא

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון (סומן א) שלא כלל הסכמה לעניין העונש. בהתאם לכך הורשע בשתי עבירות הצתה לפי סעיף 448 (א) רישת לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן-החוק) ובעבירה של היזק בזדון על פי סעיף 452 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.11.2018 שכר הנאשם את שירותיו של עורך דין (להלן- המתלונן). בהמשך התגלע סכסוך כספי ביניהם בקשר לגובה שכר הטרחה (להלן- הסכסוך). על רקע הסכסוך, ב-3 הזדמנויות שונות הגיע הנאשם לפנות בוקר אל בניין בן 5 קומות בו מצוי משרדו של המתלונן בקומה ה-3 (להלן- הבניין) וגרם לנזקים שונים, כפי שיפורט להלן:

- ביום 27.2.2019 סמוך לשעה 4:00 לפנות בוקר הגיע הנאשם אל הבניין, עלה במדרגות לקומה ג', ופגע במזיד ושלא כדין בדלת הכניסה למשרד ובמקשי הקודן המצוי בסמוך לדלת, וזאת באופן ששפך דבק על מנעול הדלת ועל מקשי הקודן.
- ביום 4.3.2019 סמוך לשעה 4:00 לפנות בוקר, הגיע הנאשם אל הבניין כשהוא מצויד בבקבוק המכיל דלק וגפרורים, פתח את דלת המעלית של הבניין ושילח אש במזיד באופן ששפך דלק והצית באמצעותו ובאמצעות גפרורים את המעלית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

- ביום 11.3.2019 סמוך לשעה 3:50 לפנות בוקר, הגיע הנאשם לבניין, עלה לקומה ג' כשהוא מצויד בגפרורים, בשלושה בקבוקים המכילים בנזין ובשקיות ניילון. הנאשם שילח אש במזיד בדלת הכניסה למשרד.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו נזקים לדלת המשרד ולמנעול, לקודן, למסדרון ונזק למעלית והבניין בעלות של עשרות אלפי שקלים.

ראיות לעונש

2. לנאשם אין רישום פלילי קודם. ב"כ המאשימה הבהירה כי לא תגיש ראיות לעונש אך ביקשה להסתמך בטיעוניה על חוות הדעת בעניינו של הנאשם שהוגשה לתיק בית המשפט ביום 30.4.2019

3. מטעם הנאשם הוגש מסמך נושא כותרת "שחרור וויתור" החתום על ידי המתלונן (1/ס), לפיו מאשר המתלונן כי אין לו ולא יהיו לו או למי מטעמו דרישות או טענות כלשהן כלפי המתלונן בכל הקשור לתיק זה.

...

תסקיר שירות המבחן

4. לאחר הכרעת הדין בעניינו של הנאשם, לבקשת בא כוחו הופנה הנאשם לקבלת תסקיר משירות המבחן.

קצינת המבחן למבוגרים המליצה להטיל על הנאשם בן ה-75 צו מבחן לשנה בתוספת ענישה מוחשית בדרך של עבודות שירות, וזאת נוכח גילו המבוגר של הנאשם, ושהותו הממושכת במעצר בית לצד התרשמותה מקיומו של סיכוי ממשי לשיקום.

לטענתה ענישה משולבת כזאת תיתן ביטוי למחיר העונשי בו יהא על הנאשם לשאת בגין חומרת מעשיו, ותאפשר את המשך תהליך השיקום המשמעותי בו נוטל הנאשם חלק מאז מעצרו בפיקוח אלקטרוני מחודש אפריל 2019, ומזה תקופה משמעותית עד היום. קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה בינונית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

5. בתום הטיעונים לעונש ובטרם גיבשתי עמדה לעניין העונש ביקשתי מהממונה על עבודות השירות לחוות דעתה בעניין כשירותו של הנאשם. בחוות דעת הממונה מיום 5.1.2021 נקבע כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות
לבקשת הסנגור התבקש שירות המבחן להכין תסקיר עדכני ולבחון ביצוע עבודות של"צ.

6. תסקיר עדכני של שירות המבחן

.... להערכת שירות המבחן מסוכנות הנאשם נמוכה, הוא בהליך ארוך של שיקום וקיים סיכוי ממשי לשיקום. לאחר בחינת הנתונים הומלץ על ביצוע 200 שעות של"צ לצד צו מבחן.
.....

תמצית טענות הצדדים

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (1/ט) ובטיעונים שבפניי, ביקשה שאקבע בעניינו של הנאשם כי מדובר באירוע אחד, מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל וזאת על פי פסיקה אותה צרפה, לחלקה אתייחס בהמשך. בנוסף ביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם ולהטיל עליו מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי לבעלי הבניין.

בטיעונים הודגשה חומרת עבירת ההצתה, אשר היא עבירה בעלת פוטנציאל נזק גדול המסכן את הזולת. בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגישה כי קיימת חומרה בולטת וכבדה לכך כי מעשיו של הנאשם בוצעו על רקע סכסוך כספי על גובה שכר הטרחה, כאשר המעשים בוצעו 3 פעמים על מנת לפגוע ברכושו של המתלונן והבהירה כי ביצוע העבירות כלל תכנון מוקדם, הגעה בשעת לילה מאוחרת לבניין המשרדים והצטיידות בציוד לביצוע העבירות, כאשר כתוצאה ממעשיו נגרמו נזקים כבדים למשרדו של המתלונן ולבניין בו ממוקם, נזק למעלית הבניין שהוערך בעלות של עשרות אלפי שקלים, ונזק לדלת משרדו של המתלונן ולמסדרון, כאשר הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הוא גדול נוכח טבעה וטיבה של האש ונטייתה להתפשט ולכלות כל העומד בדרכה.
.....

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

לבסוף התייחסה לסעיף 40' לחוק ולאפשרות בית המשפט לסטות מן המתחם משיקולי שיקום וטענה כי בעבירות שיש בהן חומרה מיוחדת דרושות נסיבות מיוחדות והנמקה של בית המשפט על מנת לסטות ממתחם העונש ההולם, ונסיבות אלה אינן מתקיימות בעניינו של הנאשם, כאשר לטענתה

לאחר קבלת חוות דעת הממונה ותסקיר העדכני מטעם שירות המבחן, המאשימה הודיעה גם בישיבת 11.4.21 כי היא לא שינתה עמדתה כאמור לעיל ופרטה כמתואר בפרוטוקול את הנמוקים מדוע אין לאמץ עמדת שירות המבחן שלמרות שלא חל כל שינוי, מסקנותיו בשני התסקירים שונות מהותית, המלצה על עבודות שירות והיום המלצה מרוחקת מהותית-עבודות של"צ.

8. הסנגור בטיעוניו בכתב (1/ס) ובפניי ביקש לקבוע בעניין הנאשם מתחם ענישה אחד לכל העבירות שקצהו התחתון הוא עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות ולחלופין ביקש כי בית משפט יסטה ממתחם עונש ההולם בשל שיקולי שיקום וזאת בשל הנסיבות המיוחדות של הנאשם ובהתאם להמלצת שירות המבחן. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40' לחוק טען כי יש

עוד טען לעניין הפגיעה של העונש בנאשם כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח חמור יותר כאשר מדובר בנאשם מבוגר בן 75, נורמטיבי וללא עבר פלילי שזהו מאסרו הראשון, כאשר חווית המעצר הייתה טראומטית ביותר עבורו והביאה את טיעוניו אלה תמך ב"כ הנאשם בפסיקה אותה צרף לטיעוניו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עוד כשהיה במשטרה, וחסך זמן שיפוטי יקר ואת העדת עדי התביעה. בנוסף טען כי יש להתחשב לעניין העונש בתקופת המעצר של הנאשם שהיה עצור במתקן כליאה ואזוק אלקטרוני וכי לפי תסקיר שירות המבחן במקרה זה

לעניין שיקום הנאשם טען כי הוא נמצא בעיצומו של הליך כאשר לפי שירות המבחן סיכויי שיקומו גבוהים ועל כן יש לקבל את המלצתו ולהעדיף בעניין הנאשם את האינטרס השיקומי ולקבוע את עונשו של הנאשם במקום התחתון של המתחם, תוך שימת דגש על ענישה צופת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

עתידי ולחלופין לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40ד לחוק בשל הנסיבות המיוחדות של הנאשם.

לאחר קבלת חוות דעת הממונה, ביקש הסנגור כי שירות המבחן יבחן ביצוע עבודות של"צ ולאחר קבלת תסקיר עדכני מטעם שירות המבחן ביקש הסנגור בשיבת 11.4.21 כי בית משפט יאמץ את מסקנותיו, לדבריו המדינה מחזקת ידי שירות המבחן שהתסקיר שלילי ושהתסקיר חיובי היא מתנערת מהמלצתו. השינוי שהביא לתסקיר האחרון, הוא חוות דעת הממונה על עבודות השירות.....תוך הדגשה כי מדובר במקרה ייחודי בעל נופך המצדיק התחשבות בנאשם ובנסיבותיו המיוחדות.

לעניין הפיצוי טען כי הנאשם הסיר את המחדל ושילם פיצוי למתלונן וכראיה הציג את מסמך ס' 1 לפיו למתלונן אין כל טענות או דרישות ממנו בעניין זה.

בתום דברי הסנגור הביע הנאשם חרטה על מעשיו והתנצל, טען כי המעשה לא היה מתוכנן,....ומעשהו היה חד פעמי.

דיון

9. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקבע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

אירוע - אירועים

10. בתיק מספר עבירות שביצע הנאשם תוך 12 יום. עבירת היזק בזדון ביום 27.2.2020 ושתי עבירות הצתה בימים 4.3.2020 ו-11.3.2020, כולן בוצעו מאותו מניע וכחלק מתכנית פעולה אחת בשל סכסוך עם המתלונן.

שני הצדדים ביקשו לראות במכלול מעשיו של הנאשם אירוע אחד ועמדה זו מקובלת עלי, כתב האישום המתוקן מתאר אירוע אחד במהלכו בוצעו 3 עבירות. העבירות בוצעו כחלק מאותו רצף אירועים ובין המעשים קשר הדוק (ראו לעניין זה ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (06.12.2018)). בהתאם לאמור לעיל, אקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע הכולל המתואר בכתב האישום המתוקן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני

מתחם העונש ההולם

11. הנאשם כעס על המתלונן, שהיה עורך דינו, בשל סכסוך שקשור לגובה תשלום שכר טרחה, הגיע לבניין בו נמצא משרדו של המתלונן שלוש פעמים, בפעם הראשונה שפך דבק על מנעול דלת המשרד ועל מקשי הקודן, ביום אחר הצית את מעלית הבניין ובפעם האחרונה הצית את דלת משרדו של המתלונן.

אין צורך להכביר במילים על מסוכנותה של עבירת ההצתה שהיא בעלת פוטנציאל גרימת נזק גדול, גם במקרה בו העבירה כוונה כלפי רכוש, הגם שבמקרה זה העבירות בוצעו בכל הפעמים בסמוך לשעה 0400 לפנות בוקר.

במעשיו פגע הנאשם פגיעה בינונית בערכים חברתיים מוגנים של הגנה על שלום הציבור, כבודו וביטחונו, ובהגנה על זכות הקניין והרכוש. העונש המרבי הקבוע בחוק לעבירת הצתה לפי סעיף 448 רישה לחוק עומד על 15 שנות מאסר ולעבירת ההיזק בזדון העונש המרבי הוא 3 שנים.

12. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, בתי המשפט עמדו לא פעם על החומרה הרבה שגלומה בעבירת ההצתה, גם כאשר עבירת ההצתה מתייחסת לרכוש בלבד, בין היתר בשל הפוטנציאל לגרימת נזק חמור יותר שאיננו בשליטה (ע"פ 728/13 עוידה נ' מדינת ישראל (20.11.2013) וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (8.11.12)).

עוד נפסק, כי חומרתה של עבירת ההצתה מחייבת השתת עונש מאסר בפועל (ע"פ 7205/15 ויינבלט נ' מדינת ישראל (14.7.2016); ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל (13.3.13) (להלן-עניין אלטנאי). יחד עם זאת, חרף חומרתה של העבירה, רמת הענישה איננה אחידה וכי בשעת גזירת עונשו של מי שהורשע בהצתה יש להביא בחשבון כי:

".... אין מקרה אחד דומה למקרה אחר וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו הפרטניות ובהתאם לעקרון הענישה האינדיבידואלית, ובין היתר יש להביא בחשבון שיקולים כגון גיל צעיר של נאשם, היעדר עבר פלילי, מתן הודאה והבעת חרטה כמו גם היקף הנזק שנגרם בפועל" (עניין אלטנאי הנ"ל).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

שני הצדדים הפנו לפסקי דין העוסקים בעבירות הצתה, לפסקי דין של בית המשפט העליון וב"כ הנאשם הפנה גם לפסקי דין רבים של בית המשפט המחוזי. נוכח העובדה שבסוג עבירות אלה קיים מנעד ענישה רחב, המתייחס לסוגי הצתות שונים, אתייחס רק לפסקי הדין הרלבנטיים של בית המשפט העליון.

- בע"פ 1951/14 מקונן נ' מדינת ישראל (15.2.2015) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת הצתה של חנות התבלינים של המתלונן, וזאת באמצעות שני בקבוקי פלסטיק אשר מילא בדלק, המערער בחור צעיר, נעדר עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 2.5 ל-4.5 שנות מאסר בפועל וגזר על המערער עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש וקבע כי אמנם במקרים מסוימים הוטלו במקרים כאלה עונשים לריצוי בעבודות שירות, אולם הדבר נבע משיקולי שיקום כבדי משקל ובשים לב להמלצת שירות המבחן.

- בע"פ 7887/12 שאול נ' מדינת ישראל (24.4.2013) אשר גם אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת הצתה. באותו מקרה היה בין המערער למתלונן סכסוך מתמשך, בעקבותיו ניגש המערער לתחנת דלק כשהוא מצויד במיכל פלסטיק בו מילא דלק, לאחר מכן הצית המערער שני בקבוקי פלסטיק שבהם דלק והשליך אותם לעבר מגרש בו אוחסן ציוד רב השייך למתלונן ושותפו, כתוצאה ממעשיו ציוד רב נשרף. המערער היה בעל עבר פלילי והוכר בעבר כחולה נפש. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם ענישה שנע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש וקבע כי מתחם הענישה צריך להיות גבוה יותר גם לגבי אדם במצבו הנפשי של המערער.

- בע"פ 3450/17 דמתי נ' מדינת ישראל (10.1.2018), אותו צירפה ב"כ המאשימה לטיעוניה, המערער ביצע שתי עבירות הצתה, האחת של מכונית בחניון בבניין מגורים, והשנייה הצתה של דלת בבניין מגורים. שתי ההצתות בוצעו באישון לילה עבור בצע כסף. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם של בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל והושתו עליו 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בנוסף הופעל בעניינו עונש מאסר על תנאי למשך 20 חודשים, חציו הופעל במצטבר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

וחציו חופף וסך הכל הוטלו עליו 58 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

אפנה לע"פ 4910/16 אבני נגד מדינת ישראל (5.4.2017) בו אישר בית המשפט העליון עונש של 14 חודשי מאסר בפועל כחלק ממתחם ענישה שנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בגין עבירת הצתה של חנות. העונש שניתן הוא עונש כולל גם בגין עבירות נוספות- גניבה, קשירת קשר לביצוע פשע, יצור והפקה של סמים מסוכנים, החזקה ושימוש בהם.

עוד אפנה לע"פ 7139/13 צקול נ' מדינת ישראל (23.1.2014), בו המערער הורשע בעבירת הצתה של חדר אותו שכר בבניין וכן בעבירה של היזק בזדון לרכוש והושתו עליו 24 חודשי מאסר בפועל. למערער היו הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש והיה בעל ילדות קשה. מצב נפשי קשה הוביל אותו לביצוע ההצתה והוא עצמו נפגע מביצועה. בית המשפט המחוזי קבע בעניין המערער מתחם ענישה שנע בין 2 ל-4 שנות מאסר והשית על המערער 2 שנות מאסר והפעיל בעניינו מאסר מותנה. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש והמתיק את עונשו של המערער ל-18 חודשי מאסר בפועל (העונש עמד על 21 חודשי מאסר בפועל כי הופעל בעניינו מאסר מותנה).

13. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט לחוק), למעשים קדם תכנון מוקדם במהלכו הצטייד הנאשם בפעם הראשונה במיכל דבק, בפעם השנייה בבקבוק המכיל דלק וגפרורים, ובפעם השלישית בשלושה בקבוקים המכילים בנזין ושקיות ניילון.

הנזק שהיה עשוי להיגרם ממעשיו של הנאשם הוא גדול בעיקר מבחינה כספית, ההצתה בוצעה בבניין משרדים בשעה בה לא אמורים להיות בבניין ובקרבתו אנשים.

הנזק שנגרם בפועל כמתואר בסעיף 4(ב) לכתב האישום המתוקן, נזק למעלית ולבניין בעלות של עשרות אלפי שקלים, בנוסף לנזק לדלת המשרד ולמנעול.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

בבחינת נסיבה המשליכה על מתחם הענישה, ראוי להביא בעניינו של הנאשם את הוראות סעיף 40ט(א)(6) לחוק:

"יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו".

אזכיר כי בפרק הסיכום של חוות הדעת

לפי תסקיר שירות המבחן

14. בהתחשב בערכם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 18 ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

האם קיים סיכוי שיקום של ממש שהנאשם ישתקם?

15. סעיף 40ד(ב) לחוק קובע כי במידה ומעשה העבירה של הנאשם הוא בעל חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט מהעונש ההולם אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם.

לאחר ניתוח טענות הצדדים ובהסתמך על חוות הדעת.... ותסקירי שירות המבחן, שוכנעתי כי יש לסטות במקרה זה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום לפי סעיף 40ד לחוק וכי קיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן לכך אותן אפרט להלן.

מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם הוא אדם מבוגר בן 75,

מרגע שחרורו של הנאשם למעצר בית בחודש אפריל 2019,

שירות המבחן כגורם מקצועי התרשם כי מסוכנות הנאשם נמוכה, קיים סיכוי ממשי לשיקומו והוכנה תכנית

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני

התרשמתי מתיאור ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש וכן מתסקיר שירות המבחן כי חווית מעצרו של הנאשם, אשר היה עצור במתקן כליאה מיום 17.3.2019 ועד ליום 15.4.2019....

זה השלב לשוב ולהזכיר את גילו המבוגר של הנאשם, בן כ-75, חשוב לזכור כי כחלק מגזירת הדין לפי תיקון 113, בעת קביעת העונש המתאים יש להתייחס גם ל"פגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו" (סעיף 40א(1) לחוק), גילו המבוגר של הנאשם מחייב התייחסות גם באספקט השיקומי תוך שימת לב לעובדה כי אין לו כל מעורבות בפלילים (לעניין התחשבות בגילו המבוגרראו: רע"פ 1127/18 נג'יב נ' מדינת ישראל (13.2.2018)).

בהתאם לאמור לעיל, קיימות במקרה זה נסיבות חריגות ויש במקרה זה יש להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי גמול והרתעה ויש לתת לנאשם המבוגר שמעד פעם ראשונה בחייו הזדמנות לשוב למוטב ולעודד את השינוי החיובי בהתנהגותו והירתמותו לשיתוף פעולה

העמדת הנאשם במבחן מצד אחד נותנת לו ולחברה פתח של תקווה ומצד שני קיימת אפשרות לשוב ולגזור את דינו של הנאשם באופן הולם במידה ויפר את תנאי המבחן.
ראו לעניין זה, פסק דינו של כב' השופט מלצר:

"...אכן, שיקולי שיקום הם שיקולים חשובים שעל בית המשפט להתחשב בהם עובר לגזירת דינו של הנאשם... לעיתים, במקרים יוצאים מן הכלל, מוצדק אף להעניק את הבכורה לשיקולי שיקומו של הנאשם ולהעדיף על פני שיקולים אחרים, תוך חריגה לקולא ממתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. כך הוא בעיקר כאשר בית המשפט משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו...."ע"פ 8163/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.3.14), ראו גם ע"פ 5832/13 רובין נ' מדינת ישראל (8.4.2014).

16. לאור המלצת שירות המבחן, גילו המבוגר של הנאשם אני סבור כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, לו יועמד במבחןולכן אני סבור כי יש לחרוג במקרה זה ממתחם העונש ההולם, והעונש המתאים ייקבע לפי שיקולי השיקום.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני

17. באשר לנסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה (40'א' לחוק), הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במעשיו כבר בחקירתו במשטרה עוד טרם החל שלב ההוכחות, שיתף פעולה עם שירות המבחן....

שירות המבחן המליץ בעניינו של הנאשם להטיל עליו צו מבחן לשנה, במסגרתו שירות המבחן יהיה גורם סמכותי פיקוחי על המשך שיתוף הפעולה של נאשם.....אני מאמץ את המלצות שירות המבחן במלואם.

18. לעניין הפיצוי, תחילה ביקשה ב"כ המאשימה כי יוטל על הנאשם פיצוי לטובת המתלונן, אולם בהמשך הדיון לאחר בדיקה שביצעה עם המתלונן התברר כי הנאשם פיצה את המתלונן ואין לו כל טענה נגד הנאשם, הוגש גם מכתב וויתור מטעמו של המתלונן (ראו ס' 1), כל שנותר הוא לפצות את החברה בעלת הבניין על הנזק שנגרם לה, פרטיה נמסרו בדיון. משלא הוצג מידע לגבי גובה הנזק ואין פרטים בנושא גם בכתב האישום המתוקן ובהתחשב בנתונים שהוצגו בתסקיר העדכני של שירות המבחן, לא אפסוק פיצוי במקרה זה, מבלי שיש בקביעה זו כדי להגביל את מי שנפגע מהעבירה לתבוע פיצוי בהליך מתאים אחר.

בעת קביעת העונש לקחתי בחשבון כי מיום 15.4.2019 היה הנאשם עצור באזוק אלקטרוני עד ליום 25.12.2019 ומאותו מועד הוא משוחרר בתנאים מגבילים.

סיכום

לאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- אני מטיל על הנאשם לעשות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, אשר יבוצעו על פי תכנית ספציפית שיכין שירות המבחן לפי קצב שייקבע על ידו....

....

בהתאם להוראת סעיף 71(ה) לחוק הסברתי לנאשם את משמעות צו השל"צ, את מטרת השירות ואת פרטיו, והזהרתי אותם שאם לא ימלא אחר הצו יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71 לחוק. הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19-03-55558 מדינת ישראל נ' פלוני)

• אני מעמיד את הנאשם למבחן על פי סעיף 1(ב) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 למשך 12 חודשים מהיום. בתקופת המבחן יעמוד הנאשם לפיקוחו של שירות המבחן וישתף פעולה

לפני מתן צו המבחן הסברתי לנאשם את משמעותו של צו המבחן והזהרתי אותו שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירות בגינן ניתן הצו והוא הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם בעצמו.

אברהם אליקים
אברהם אליקים, סגן נשיא